

[Elna Munch.]

ikke dér villet gaa ind paa den Tanke, som er nedlagt deri. Jeg vil derfor anse det for at være overmaade uheldigt at vedtage denne Ændring, da den ikke vil blive accepteret af Landstinget. Jeg anser Lovforslaget, som det foreligger, for at være bedre end den Ordning, vi har i Øjeblikket, og jeg tror derfor, det vilde være meget uheldigt, om vi ingen ny Lov fik paa dette Omraade. Jeg fraraader derfor, at man stemmer for Ændringsforslaget. Jeg tænker i øvrigt, det ærede Medlem Hr. Pürschel selv vil motivere sit Ændringsforslag.

Pürschel: Ja, jeg skal tillade mig ganske kort at begrunde, hvorfor jeg mener, at man meget vel kunde gaa til at give den Frihed, som jeg har foreslaaet i det af mig stillede Ændringsforslag.

Jeg har allerede ved første Behandling sagt, at jeg mener, at med hele den høje Standard, vi har herhjemme, baade paa Hygiejnens Omraade og ogsaa med Hensyn til Befolkningens intellektuelle Niveau, vil det være muligt at gaa til denne Frihed uden at skade noget af Betydning. Befolkningen herhjemme vil sikkert, selv om det gives frit, fremdeles lade sig og sine Børn vaccinere i meget stort Omfang, naar Lægerne paa overbevisende Maade, som de er i Stand til det, taler Vaccinationens Sag, og det Mindretal, som ikke vil blive vaccineret, vil man jo meget hurtigt kunne faa vaccineret i Tilfælde af, at en Epidemi skulde nærme sig. Overfor den aktuelle Fare mener jeg, at et Indgreb er i langt højere Grad berettiget end et Indgreb, som man vil have sat ind overfor en saa fjern Fare, som en Koppeepidemi af Betydning i Virkeligheden maa siges at være her i Landet. Med Nutidens Efterretningsmidler vil man kunne følge Epidemiens Gang og være i Stand til at tage sine Forholdsregler i god Tid. Jeg lægger i denne Forbindelse megen Vægt paa, at det under det Besøg, som Udvalget aflagde paa Vaccinationsanstalten, blev oplyst af Professor Oluf Thomsen, at man er i Stand til i det lille Køleskab, man har derude, at opbevare Vaccine tilstrækkelig til at vaccinere hele den danske Befolkning, og at man kan opbevare den dér i Aarevis, uden at den lider nogen som helst Skade, saa det vil man altsaa være i Stand til at klare særdeles godt.

Nu behøver jeg ikke at holde nogen lang Tale for at overbevise Flertallet i dette høje Ting om, at det, jeg vil, i og for sig er det rigtige, thi dette mener jo

baade den højtærede Minister og i Virkeligheden ogsaa et Flertal her i Tinget. Derfor skal jeg heller ikke holde nogen længere Tale, men blot henstille til de ærede Medlemmer at stemme saaledes, som de i Virkeligheden synes, det er ret og rigtigt at stemme, og ikke paa dette Punkt paa Forhaand opgive Kampen med Landstinget som haabløs. Det er dog saa underlig mistrøstigt at høre et Medlem af dette sejrige Regeringsflertal staa op her og sige, dette er gennemdrøftet i Landstinget, og det gaar Landstinget ikke med til, og det kan ikke nytte noget, at vi fra Folketingets Side her vil forsøge at hævde noget, som vi mener er rigtigt. Det er da en ejendommelig Tale at høre fra de stærke Regeringspartiers Side. Hvor kan man gaa ud i Landet og agitere mod Landstinget, som man gør, naar man ikke har mere Mod og Mandshjerte — undskyld, jeg siger det til den ærede Ordfører —, end det fremgik af den Tale, vi lige hørte! Det kan jeg slet ikke forstaa. Jeg synes, at man her trøstigt skal gøre det, som man synes er det rigtige, og det er det, som Ministeren har foreslaaet, og som de Partier, der støtter Ministeren, naturligvis er enige i er det rigtige. Hvorfor saa dog stemme det ned her af denne blege Frygt for et Landsting, som dog sikkert paa dette Punkt, dette rent saglige Punkt, kunde bringes til at tage imod Fornuft?

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg maa maaske begynde med at sige, at enhver Tanke om at optage en Landstingsdiskussion med det ærede Medlem paa Grundlag af Vaccinationsloven skal jeg afvise; den bliver der sikkert Lejlighed til paa helt andre Omraader. Men maa jeg sige i Anledning af Ændringsforslaget, at som mit oprindelige Forslag gav Udtryk for, var jeg gerne gaaet et Skridt videre, end Forslaget gør, som det foreligger her ved anden Behandling, saaledes at der var givet Sundhedsstyrelsen en endnu mere vidtgaaende Beføjelse til at fritage for Vaccination, end der nu er givet efter Forslaget. Men en Fastholdelse af Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade vilde have medført, at Lovforslaget ikke gennemførtes, og det utvivlsomme Fremskridt, som Lovforslaget, som det her foreligger, betegner, vilde ikke være naaet. Selv om jeg altsaa kan have en vis Sympati med det ærede Medlem